

**APPLICATION OF THE PHILOSOPHY OF CRIMINOLOGY
AND PENOLOGY AS A CRITERION FOR SUSPENDED
IMPOSITION OF SENTENCE OF THAI COURT**

CHULACHADANG SWASDIYAKORN WIWATWANICH

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY
(CRIMINOLOGY, JUSTICE ADMINISTRATION AND SOCIETY)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2016**

Copyright by Mahidol University

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

APPLICATION OF THE PHILOSOPHY OF CRIMINOLOGY AND PENOLOGY AS A
CRITERION FOR SUSPENDED IMPOSITION OF SENTENCE OF THAI COURT

CHULACHADANG SWASDIYAKORN VIVATVANICH 5337994 SHCJ/D

Ph.D. (CRIMINOLOGY, JUSTICE ADMINISTRATION AND SOCIETY)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SRISOMBAT CHOKPRAJAKCHAT,
Ph.D. (CRIMINOLOGY, JUSTICE ADMINISTRATION AND SOCIETY)., KITTIPONG
KITTAYARAK, Ph.D.(LAW)., JARAN PUKDITANAKUL, Ph.D. (LAW)., TUNYATORN
INSORN, Ph.D. (CRIMINOLOGY, JUSTICE ADMINISTRATION AND SOCIETY)

ABSTRACT

The investigation of the concept of criminological philosophy and penology was to help stipulate the criteria of the punishment suspension measures in the Criminal Code, Section 56 for substantial application. A documentary research and in-depth interview were conducted with the judges working for 10 years and above in the Trial Court, the Appeals Court, and the Supreme Court.

The results revealed that the sentence stipulated were be appropriate for the offense and the offenders. The suspension was a measure the court could decide to impose on some types of offense and for the offenders appropriate to their conditions and their individuality in each case. This was to provide opportunity for the offenders to turn to be good citizens, without criminal records and to deter short-term imprisonment. Most judges, on the contrary, never applied the punishment suspension measures in their judgments, but imposed the reprieve. Rationally, most judges reflected on the penalty account and viewed that it was adequate that the punishment stipulated needed to follow the penalty account and the laws while disregarding other facts such as the defendant's historical records, gravity, and the damages caused by the offense. The judges might also fear that if the penalty account had not been followed, they would be blamed by not aligning with the penalty account; it was then inferred as a corruption of their judgment. Consequently, the judges had to adhere to the penalty account as the principle of judgment in order to protect themselves and ignored to find some facts to complement their judgment in the punishment stipulation. There should be the standard criteria to enable the judges to impose the punishment suspension measures in their judgments through using the concept of criminological philosophy and penology as guides for the substantial stipulation.

The recommendations from the study were; it was necessary to stipulate the criteria of penalty account because each punishment stipulated, the judges had to reflect the circumstances as case-by-case. Although some cases had the similar offense however their elements might differ among the offenders, the victims, and their causes. However, offenses should be stipulated in the rate of the penalty account so that the courts could, in the same direction, impose the punishment suspension measures and meet the rule of law. It would be useful to the justice administration and society. The knowledge and the concept of penology theory should be promoted among the judges who were the practitioners and the direct imposers of the punishment over the offenders but they might misunderstand its principles to rehabilitate offenders.

KEY WORDS: CRIMINOLOGY / THAI COURT

142 pages

การนำปรัชญาอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยามาใช้ในการกำหนดโทษ : ศึกษากรณี การนำมาตรการรอการกำหนดโทษมาใช้
APPLICATION OF THE PHILOSOPHY OF CRIMINOLOGY AND PENOLOGY AS A CRITERION FOR
SUSPENDED IMPOSITION OF SENTENCE OF THAI COURT

จุฬารัตน์ สวัสดิยากร วัฒนาวณิช 5337994 SHCJ/D

ปร.ด. (อาชญาวิทยา การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด, Ph.D. (CRIMINOLOGY, JUSTICE ADMINISTRATION AND SOCIETY), กิตติพงษ์ กิตยารักษ์, Ph.D.(LAW), จรัญ ภัคศิรนากุล, Ph.D. (LAW), ธัญญธร อินสร, Ph.D. (CRIMINOLOGY, JUSTICE

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดในการนำปรัชญาอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยามาใช้เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการนำมาตรการรอการกำหนดโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ มาใช้อย่างเป็นทางการ โดยใช่วิธีการดำเนินการวิจัยเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้พิพากษาที่รับราชการเป็นผู้พิพากษามาตั้งแต่ ๑๐ ปี ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และผู้พิพากษาศาลฎีกา

ผลการวิจัยพบว่า การกำหนดโทษควรจะต้องมีความเหมาะสมกับความผิดและตัวผู้กระทำความผิดซึ่งการรอการกำหนดโทษเป็นมาตรการหนึ่งที่สามารถใช้ดุลพินิจนำมาใช้กับการกระทำความผิดบางประเภท และกับตัวผู้กระทำความผิดได้อย่างเหมาะสมกับสภาพการกระทำความผิด และตัวผู้กระทำความผิดที่มีลักษณะเฉพาะตัวในแต่ละคดี เพื่อให้โอกาสแก่ผู้กระทำความผิดกลับตนเป็นพลเมืองดี ไม่มีประวัติการกระทำความผิด และหลีกเลี่ยงโทษจำคุกระยะสั้น แต่ผู้พิพากษาส่วนใหญ่กลับไม่เคยนำวิธีการกำหนดโทษมาใช้ในการพิพากษาคดี แต่จะใช้วิธีการรอการลงโทษ เนื่องจากผู้พิพากษาส่วนใหญ่คำนึงถึงบัญชีอัตราโทษที่ได้มีการกำหนดไว้ โดยเห็นว่า การกำหนดโทษให้เป็นไปตามบัญชีอัตราโทษ และตามกรอบที่กฎหมายกำหนดก็เป็นเพียงพอ ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงอื่นๆ เช่น ประวัติภูมิหลังของจำเลย ความร้ายแรงและความเสียหายจากการกระทำความผิด เป็นต้น และอาจจะมีความเกรงกลัวว่า หากไม่ปฏิบัติตามบัญชีอัตราโทษอาจเกิดข้อครหาว่า การไม่กำหนดโทษตามแนวทางบัญชีอัตราโทษ ส่อให้เห็นถึงการทุจริตประพฤติมิชอบในการพิพากษาคดี จึงทำให้ผู้พิพากษายึดบัญชีอัตราโทษเป็นหลักในการพิพากษาคดีเพื่อเป็นเกราะป้องกันตนเองจนทำให้มีจำนวนขวดยกข้อหาข้อเท็จจริงบางประการที่จะมาประกอบการพิพากษาคดีเพื่อกำหนดโทษ จึงควรมีเกณฑ์มาตรฐานให้ผู้พิพากษาสถาปนาคำตัดสินพินิจนำมาตรการรอการกำหนดโทษมาพิพากษาคดี โดยนำแนวคิดปรัชญาอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยาใช้เป็นแนวทางเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการนำมาตรการรอการกำหนดโทษมาใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะของการวิจัยคือ กำหนดหลักเกณฑ์ในบัญชีอัตราโทษ เนื่องจากการกำหนดโทษแต่ละคดี ผู้พิพากษาย่อมต้องพิจารณาจากพฤติการณ์แห่งคดีเป็นรายคดีไป เพราะข้อเท็จจริงของแต่ละคดี แม้จะเป็นการกระทำความผิดลักษณะเดียวกัน แต่ข้อเท็จจริงองค์ประกอบต่าง ๆ ย่อมมีความแตกต่างกันไป ทั้งตัวผู้กระทำความผิด ผู้เสียหาย มูลเหตุแห่งการกระทำความผิด แต่ถึงอย่างไรก็ตามก็ควรมีการกำหนดลักษณะความผิดไว้ในบัญชีระดับอัตราโทษเพื่อให้ศาลนำมาใช้ในการนำมาตรการรอการกำหนดโทษมาใช้ให้เป็นแนวทางเดียวกันและเหมาะสมสอดคล้องกับหลักนิติธรรม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการยุติธรรม และสังคมต่อไป และควรส่งเสริมเผยแพร่ความรู้แนวคิดทฤษฎีการลงโทษแก่ผู้พิพากษาซึ่งถือว่าเป็นผู้ปฏิบัติและเป็นผู้วางโทษให้แก่ผู้กระทำความผิดโดยตรง แต่ยังคงขาดความเข้าใจในหลักทฤษฎีการลงโทษที่จะเป็นการแก้ไขฟื้นฟูแก้ไขผู้กระทำความผิด